



#### Spis treści

#### IV Informacje

##### INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

##### **Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**

2019/C 255/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. . . . .	1
---------------	--	---

#### V Ogłoszenia

##### POSTĘPOWANIA SĄDOWE

##### **Trybunał Sprawiedliwości**

2019/C 255/02	Sprawy połączone C-391/16, C-77/17 i C-78/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 maja 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Nejvyšší správní soud, Conseil du Contentieux des Étrangers — Republika Czeska, Belgia) — M/Ministerstvo vnitra (C-391/16), X (C-77/17), X (C-78/17)/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Polityka azylowa — Ochrona międzynarodowa — Dyrektywa 2011/95/UE — Status uchodźcy — Artykuł 14 ust. 4 — 6 — Odmowa przyznania lub cofnięcie statusu uchodźcy w przypadku zagrożenia dla bezpieczeństwa lub społeczności przyjmującego państwa członkowskiego — Ważność — Artykuł 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 78 ust. 1 TFUE — Artykuł 6 ust. 3 TUE — Konwencja genewska) . . . . .	2
2019/C 255/03	Sprawa C-235/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Węgry (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 63 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo własności — Uregulowanie krajowe znoszące ex lege i bez zapewnienia odszkodowania prawa użytkownika gruntów rolnych i leśnych uprzednio nabyte przez osoby prawne lub przez osoby fizyczne niemogące wykazać bliskiej więzi rodzinnej z właścicielem) . . . . .	3

2019/C 255/04	Sprawa C-341/17 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. — Republika Grecka/Komisja Europejska (Odwołanie — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Wydatki poniesione przez Republikę Grecką — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 — System pomocy obszarowej — Pojęcie „trwałych użytków zielonych” — Ryczałtowe korekty finansowe — Potrącenie wcześniejszej korekty) .....	3
2019/C 255/05	Sprawa C-509/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen — Belgia) — Christa Plessers/PREFACO NV, Belgische Staat (Odesłanie prejudycjalne — Przejęcia przedsiębiorstw — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuły 3 — 5 — Ochrona praw pracowniczych — Wyjątki — Postępowanie upadłościowe — Postępowanie w sprawie reorganizacji sądowej przez przejęcie pod nadzorem sądu — Całkowite lub częściowe zachowanie przedsiębiorstwa — Ustawodawstwo krajowe zezwalające przejmującemu, po przejęciu przedsiębiorstwa, na przejęcie pracowników według jego wyboru) .....	4
2019/C 255/06	Sprawa C-653/17 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 maja 2019 r. — VM Vermögens-Management GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), DAT Vermögensmanagement GmbH (Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Rozporządzenie (UE) 2015/2424 — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny znak towarowy Vermögensmanufaktur — Unieważnienie prawa do znaku — Prawo do rzetelnego procesu — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Moc wsteczna — Właściwość Sądu — Uzasadnienie wyroków) .....	5
2019/C 255/07	Sprawa C-677/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — Çoban/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Protokół dodatkowy — Artykuł 59 — Decyzja nr 3/80 — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Artykuł 6 — Świadczenie z tytułu inwalidztwa — Zniesienie — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne — Warunek zamieszkania — Dyrektywa 2003/109/WE — Status rezydenta długoterminowego) .....	6
2019/C 255/08	Sprawa C-689/17: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I — Niemcy) — Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MSM „MSC Flaminia”/Land Niedersachsen (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Przemieszczanie odpadów — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Odpady objęte procedurą uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody — Przemieszczanie wewnątrz Unii Europejskiej — Artykuł 1 ust. 3 lit. b) — Wyłączenie z zakresu stosowania — Odpady wytwarzane na pokładach statków — Odpady na pokładzie statku będące wynikiem awarii) .....	6
2019/C 255/09	Sprawa C-706/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litwa) — AB „Achema”, AB „Orlen Lietuva”, AB „Lifosa”/Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK) (Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie „pomocy przyznawanej przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych” — Środki mające na celu rekompensatę dla dostawców usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej — Pojęcie „pomocy, która wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi” i „zakłócającej lub grożącej zakłóceniem konkurencji” — Pojęcie „selektywnej korzyści” — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata kosztów związanych z wykonywaniem zobowiązań z zakresu usług publicznych) .....	7
2019/C 255/10	Sprawa C-52/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Norderstedt — Niemcy) — Christian Fiilla/Toolport GmbH (Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Brak zgodności dostarczonego towaru z umową — Artykuł 3 — Prawo konsumenta do przywrócenia towarom zgodności w sposób wolny od opłat, w rozsądnym terminie i bez istotnej niedogodności — Ustalenie miejsca, w którym konsument powinien udostępnić sprzedawcy zakupiony na odległość towar w celu doprowadzenia go do stanu zgodności — Pojęcie „wolnego od opłat” doprowadzenia towaru do stanu zgodności — Prawo konsumenta do rozwiązania umowy) .....	8

2019/C 255/11	Sprawa C-55/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional — Hiszpania) — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuły 3 i 5 — Odpoczynek dobowy i tygodniowy — Artykuł 6 — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Dyrektywa 89/391/EWG — Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia pracowników w miejscu pracy — Obowiązek ustanowienia systemu umożliwiającego pomiar dobowego czasu pracy świadczonej przez każdego pracownika).....	9
2019/C 255/12	Sprawa C-132/18 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Sabine Tuerck (Odwołanie — Służba publiczna — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym do systemu emerytalnego Unii Europejskiej — Odliczenie aprecjacji zaistniałej między datą wniosku o przeniesienie uprawnień a datą rzeczywistego przeniesienia) .....	10
2019/C 255/13	Sprawa C-138/18: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Skatteministeriet/Estron A/S (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Złącza do aparatów słuchowych — Części i akcesoria — Nomenklatura scalona — Podpozycje 85444290, 90214000 i 90219010).....	11
2019/C 255/14	Sprawa C-170/18 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2019 r. — CJ/Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (Odwołanie — Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób — Umowa na czas określony — Rozwiązanie umowy — Wykonanie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej — Powaga rzeczy osądzonej wyroku stwierdzającego nieważność — Granice).....	11
2019/C 255/15	Sprawa C-204/18 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. — Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua)/Komisja Europejska (Odwołanie — Środowisko naturalne — Działania zapobiegawcze i zaradcze w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych — Rozporządzenie (UE) nr 1143/2014 — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1141 — Przyjęcie wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii — Umieszczenie gatunku <i>Procambarus clarkii</i> w wykazie).....	12
2019/C 255/16	Sprawa C-226/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia z dnia 22 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Krohn & Schröder GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 212a — Procedury przywozowe — Dług celny — Zwolnienie — Dumping — Subwencje — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej — Rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1238/2013 i (UE) nr 1239/2013 nakładające cło antydumpingowe i cło wyrównawcze — Zwolnienia).....	13
2019/C 255/17	Sprawa C-235/18: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH/Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 135 ust. 1 lit. b) — Dostawa towarów — Zwolnienia dotyczące innych czynności — Udzielanie kredytów i pośrednictwo kredytowe — Karty paliwowe)...	14
2019/C 255/18	Sprawa C-306/18: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci — Republika Czeska) — KORADO, a.s/Generální ředitelství cel (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Spawane części stalowe — Grzejniki centralnego ogrzewania, nieogrzewane elektrycznie — Pozycje 7307 i 7322 — Pojęcia „części” grzejników i „łączników rur lub przewodów rurowych” — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/23 — Ważność).....	14

2019/C 255/19	Sprawa C-795/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-109/17, FCA US/EUIPO — Busbridge, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez FCA US LLC. ....	15
2019/C 255/20	Sprawa C-805/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 października 2018 r. w sprawie T-313/18, Saga Furs/EUIPO — Support Design, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Saga Furs Oyj	15
2019/C 255/21	Sprawa C-816/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 października 2018 r. w sprawie T-605/16, OY/Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2018 r. przez OY .....	16
2019/C 255/22	Sprawa C-820/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-368/17, Linak/EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Linak A/S. ...	16
2019/C 255/23	Sprawa C-821/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-367/17, Linak/EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Linak A/S ...	17
2019/C 255/24	Sprawa C-822/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 października 2018 r. w sprawie T-359/17, Aldo Supermarkets/EUIPO — Aldi Einkauf), wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Aldo Supermarkets .....	17
2019/C 255/25	Sprawa C-310/19 P: Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 8 lutego 2019 r. w sprawie T-817/17, Schokker/EASA, wniesione w dniu 15 kwietnia 2019 r. przez Boudewijna Schokkera .....	17
2019/C 255/26	Sprawa C-324/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 kwietnia 2019 r. — eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg. ....	18
2019/C 255/27	Sprawa C-331/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — Staatssecretaris van Financiën/X. ....	19
2019/C 255/28	Sprawa C-339/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 25 kwietnia 2019 r. — SC Romenergo SA, Aris Capital SA/Autoritatea de Supraveghere Financiară .....	19
2019/C 255/29	Sprawa C-341/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2019 r. — MH Müller Handels GmbH/MJ. ....	20
2019/C 255/30	Sprawa C-345/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 kwietnia 2019 r. — EUflight.de GmbH/Eurowings GmbH .....	21
2019/C 255/31	Sprawa C-353/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 6 maja 2019 r. — Interseroh Dienstleistungs GmbH/Land Nordrhein-Westfalen .....	22
2019/C 255/32	Sprawa C-366/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 8 maja 2019 r. — „BOSOLAR” EOOD/„CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD .....	23
2019/C 255/33	Sprawa C-385/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez International Protection Appeals Tribunal (Irlandia) w dniu 16 maja 2019 r. — R.A.T.; D.S./Minister for Justice and Equality .....	25

2019/C 255/34	Sprawa C-400/19: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Węgry .....	25
2019/C 255/35	Sprawa C-402/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Liège (Belgia) w dniu 24 maja 2019 r. — LM/Centre public d'action sociale de Seraing .....	26
2019/C 255/36	Sprawa C-410/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 maja 2019 r. — The Software Incubator Ltd/Computer Associates (UK) Ltd .....	27
2019/C 255/37	Sprawa C-440/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 marca 2019 r. w sprawie T-433/16, Pometon/Komisja, wniesione w dniu 6 czerwca 2019 r. przez Pometon SpA .....	28
<b>Sąd</b>		
2019/C 255/38	Sprawa T-433/15: Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Bank Saderat/Rada (Odpowiedzialność pozaumowna — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenie w zakresie wjazdu na terytoria państw członkowskich — Naprawienie szkody, jaką miała ponieść skarżąca w związku z decyzjami o umieszczeniu i pozostawieniu jej nazwy w wykazie osób i podmiotów, do których znajdują zastosowanie rozpatrywane środki ograniczające — Wystarczająco poważne naruszenie normy prawnej przyznającej prawa jednostkom) .....	30
2019/C 255/39	Sprawa T-399/17: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Dalli/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna — Dochodzenie OLAF-u — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda — Związek przyczynowy) .....	31
2019/C 255/40	Sprawa T-539/17: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria (Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Al Thawra” nr 16405 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne) .....	31
2019/C 255/41	Sprawa T-540/17: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria (Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Electricity Distribution Project” nr 20948 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne) .....	32
2019/C 255/42	Sprawa T-541/17: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria (Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Electricity Transmission Project” nr 20868 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne) .....	33
2019/C 255/43	Sprawa T-614/17: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Bonnafous/EACEA (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zwolnienie po okresie próbnym — Zwyczajne warunki okresu próbnego — Mobbing — Zasada dobrej administracji — Obowiązek staranności — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność) .....	34
2019/C 255/44	Sprawa T-616/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Siragusa/Rada (Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Wniosek o przejście na emeryturę — Zmiana przepisów regulaminu pracowniczego po złożeniu wniosku — Cofnięcie wcześniejszej decyzji — Odpowiedzialność) .....	34
2019/C 255/45	Sprawa T-43/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Bus T 5) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Bus T 5 — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002) .....	35

2019/C 255/46	Sprawa T-191/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Caddy Maxi) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Caddy Maxi — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ciężar dowodu spoczywający na wnoszącym o unieważnienie prawa do wzoru — Wymogi dotyczące przedstawienia wcześniejszego wzoru) .....	36
2019/C 255/47	Sprawa T-192/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Caddy) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Caddy — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ciężar dowodu spoczywający na wnoszącym o unieważnienie prawa do wzoru — Wymogi dotyczące przedstawienia wcześniejszego wzoru) .....	37
2019/C 255/48	Sprawa T-209/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Porsche/EUIPO — Autec (Pojazdy zmechanizowane) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd zmechanizowany — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002).....	37
2019/C 255/49	Sprawa T-210/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Porsche/EUIPO — Autec (Samochody osobowe) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający samochód osobowy — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002).....	38
2019/C 255/50	Sprawa T-220/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO — Battista Nino Caffè (Battistino) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Battistino — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BATTISTA — Częściowe unieważnienie prawa do znaku — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001] .....	39
2019/C 255/51	Sprawa T-221/18: Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO — Battista Nino Caffè (BATTISTINO) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy BATTISTINO — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BATTISTA — Unieważnienie prawa do znaku — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001] .....	40
2019/C 255/52	Sprawa T-229/18: Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Biolatte/EUIPO (Biolatte) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Biolatte — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001).....	41
2019/C 255/53	Sprawa T-272/18: Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MobiPACS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Slogan — Poziom uwagi właściwego kręgu odbiorców — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001).....	41
2019/C 255/54	Sprawa T-273/18: Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Bernaldo de Quirós/Komisja (Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Akty sprzeczne z powagą urzędu w ramach służby publicznej — Dochodzenie administracyjne — Mandat powierzony IDOC — Zasada bezstronności — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony — Postępowanie dyscyplinarne — Zasada równości broni — Kara dyscyplinarna w postaci nagany — Proporcjonalność — Krzywda).....	42

2019/C 255/55	Sprawa T-538/18: Postanowienie Sądu z dnia 11 czerwca 2019 r. — Dickmanns/EUIPO (Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa o pracę na czas określony zawierająca klauzulę o jej rozwiązaniu — Klauzula rozwiązująca umowę w przypadku, gdy nazwisko pracownika nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej konkursu — Akt wyłącznie potwierdzający — Termin do wniesienia skargi — Niedopuszczalność).....	43
2019/C 255/56	Sprawa T-702/18: Postanowienie Sądu z dnia 12 czerwca 2019 r. — Durand i in./Parlament (Skarga na bezczynność i skarga o stwierdzenie nieważności — Polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 — Dobrostan zwierząt — Wniosek posłów Parlamentu Europejskiego o powołanie komisji śledczej — Zajęcie stanowiska przez Parlament — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt mający charakter informacyjny — Niedopuszczalność) .....	43
2019/C 255/57	Sprawa T-171/19: Postanowienie Sądu z dnia 7 czerwca 2019 r. — Hebberecht/ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie dyscyplinarne — Zawieszenie — Wstrzymanie wypłaty części wynagrodzenia — Uchybienie wymogom formalnym — Oczywista niedopuszczalność) .....	44
2019/C 255/58	Sprawa T-319/19: Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2019 r. — Gollnisch/Parlament .....	45
2019/C 255/59	Sprawa T-327/19: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2019 r. — Mubarak/Rada .....	46
2019/C 255/60	Sprawa T-334/19: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2019 r. — Google i Alphabet/Komisja .....	46
2019/C 255/61	Sprawa T-336/19: Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2019 r. — BZ/Komisja .....	48
2019/C 255/62	Sprawa T-341/19: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2019 r. — Martínez Albainox/EUIPO — Taser International (TASER) .....	49
2019/C 255/63	Sprawa T-342/19: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2019 r. — Martínez Albainox/EUIPO — Taser International (TASER) .....	50
2019/C 255/64	Sprawa T-349/19: Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2019 r. — Decathlon/EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear).....	51
2019/C 255/65	Sprawa T-350/19: Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2019 r. — Bontempi i inni/EUIPO — Sand Cph (WhiteSand) .....	52
2019/C 255/66	Sprawa T-352/19: Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2019 r. — Gamma-A/EUIPO — Piejūra (Opakowania dla środków spożywczych) .....	53
2019/C 255/67	Sprawa T-353/19: Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2019 r. — Gamma-A/EUIPO — Piejūra (Opakowania dla środków spożywczych) .....	54
2019/C 255/68	Sprawa T-354/19: Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2019 r. — Palacio Domecq/EUIPO — Domecq Bodega Las Copas (PALACIO DOMEQC 1778).....	55
2019/C 255/69	Sprawa T-355/19: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2019 r. — CE/Komitet Regionów .....	56





## IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII  
EUROPEJSKIEJ

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

(2019/C 255/01)

**Ostatnia publikacja**

Dz.U. C 246 z 22.7.2019

**Wcześniejsze publikacje**

Dz.U. C 238 z 15.7.2019

Dz.U. C 230 z 8.7.2019

Dz.U. C 220 z 1.7.2019

Dz.U. C 213 z 24.6.2019

Dz.U. C 206 z 17.6.2019

Dz.U. C 187 z 3.6.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 maja 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Nejvyšší správní soud, Conseil du Contentieux des Étrangers — Republika Czeska, Belgia) — M/Ministerstvo vnitra (C-391/16), X (C-77/17), X (C-78/17)/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawy połączone C-391/16, C-77/17 i C-78/17) <sup>(1)</sup>

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Polityka azylowa — Ochrona międzynarodowa — Dyrektywa 2011/95/UE — Status uchodźcy — Artykuł 14 ust. 4 — 6 — Odmowa przyznania lub cofnięcie statusu uchodźcy w przypadku zagrożenia dla bezpieczeństwa lub społeczności przyjmującego państwa członkowskiego — Ważność — Artykuł 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 78 ust. 1 TFUE — Artykuł 6 ust. 3 TUE — Konwencja genewska)

(2019/C 255/02)

Język postępowania: czeski i francuski

**Sądy odsyłające**

Nejvyšší správní soud, Conseil du Contentieux des Étrangers

**Strony w postępowaniach głównych**

Strony skarżące: M (C-391/16), X (C-77/17), X (C-78/17)

Strony pozwane: Ministerstvo vnitra (C-391/16), Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (C-77/17), (C-78/17)

**Sentencja**

Badanie art. 14 ust. 4–6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony nie wykazało istnienia żadnej okoliczności mogącej mieć wpływ na ważność tych przepisów w świetle art. 78 ust. 1 TFUE i art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 350 z 26.9.2016.  
Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Węgry****(Sprawa C-235/17) <sup>(1)</sup>****(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 63 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo własności — Uregulowanie krajowe znoszące *ex lege* i bez zapewnienia odszkodowania prawa użytkowania gruntów rolnych i leśnych uprzednio nabyte przez osoby prawne lub przez osoby fizyczne niemogące wykazać bliskiej więzi rodzinnej z właścicielem)**

(2019/C 255/03)

Język postępowania: węgierski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Malferrari i L. Havas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciel: M.Z. Fehér, pełnomocnik)

**Sentencja**

- 1) Przyjmując art. 108 ust. 1 *mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény* (ustawy nr CCXII z 2013 r. wprowadzającej przepisy różne i przepisy przejściowe w związku z ustawą nr CCXII z 2013 r. o sprzedaży gruntów rolnych i leśnych) i znosząc w ten sposób *ex lege* ustanowione wcześniej prawa użytkowania gruntów rolnych i leśnych położonych na Węgrzech, posiadane bezpośrednio lub pośrednio przez obywateli innych państw członkowskich, Węgry uchybiły zobowiązaniom, które spoczywają na nich na mocy art. 63 TFUE w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. — Republika Grecka/Komisja Europejska****(Sprawa C-341/17 P) <sup>(1)</sup>****(Odwołanie — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Wydatki poniesione przez Republikę Grecką — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 — System pomocy obszarowej — Pojęcie „trwałych użytków zielonych” — Ryczałtowe korekty finansowe — Potrącenie wcześniejszej korekty)**

(2019/C 255/04)

Język postępowania: grecki

**Strony**

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou i E. Leftheriotou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

### Sentencja

- 1) Uchyla się pkt 2 i 3 wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 marca 2017 r., Grecja/Komisja (T-112/15, EU:T:2017:239), w zakresie, w jakim, po pierwsze, Sąd oddalił skargę Republiki Greckiej, ograniczając swoje badanie do korekty w odniesieniu do roku składania wniosków 2008 przypisanej do roku budżetowego 2009 dotyczącej korekty finansowej w wysokości 5 % zastosowanej do płatności z drugiego filaru Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), poświęconego rozwojowi obszarów wiejskich, i nie zbadał korekty w odniesieniu do roku składania wniosków 2008 przypisanej do roku budżetowego 2010 w wysokości 5 496 524,54 EUR w odniesieniu do korekty finansowej w wysokości 5 % zastosowanej do płatności z drugiego filaru WPR, poświęconego rozwojowi obszarów wiejskich i, po drugie, orzekł w przedmiocie kosztów.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone pozostałym zakresie.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji z dnia 19 grudnia 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim dotyczy ona uwzględnienia decyzji wykonawczej Komisji nr 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) przy obliczeniu kwoty korekty w wysokości 5 496 524,54 EUR, potrącenia 270 175,45 EUR oraz skutku finansowego wynoszącego 5 226 349,09 EUR w odniesieniu do wydatków poniesionych przez Republikę Grecką w sektorze rozwoju obszarów wiejskich EFRROW oś 2 (2007–2013, środki obszarowe) i nałożonej za rok budżetowy 2010 z powodu niedociągnięć w systemie identyfikacji działek rolnych (LPIS) i odnośnie do kontroli na miejscu (drugi filar, rok składania wniosków 2008).
- 4) Republika Grecka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.
- 5) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen — Belgia) — Christa Plessers/PREFACO NV, Belgische Staat**

(Sprawa C-509/17) (<sup>1</sup>)

**(Odesłanie prejudycjalne — Przejęcia przedsiębiorstw — Dyrektywa 2001/23/WE — Artykuły 3 — 5 — Ochrona praw pracowniczych — Wyjątki — Postępowanie upadłościowe — Postępowanie w sprawie reorganizacji sądowej przez przejęcie pod nadzorem sądu — Całkowite lub częściowe zachowanie przedsiębiorstwa — Ustawodawstwo krajowe zezwalające przejmującemu, po przejęciu przedsiębiorstwa, na przejęcie pracowników według jego wyboru)**

(2019/C 255/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Christa Plessers

Strona pozwana: PREFACO NV, Belgische Staat

**Sentencja**

Dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, a w szczególności jej art. 3–5, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym na wypadek przejęcia przedsiębiorstwa w ramach postępowania w sprawie reorganizacji sądowej przez przejęcie pod nadzorem sądu prowadzonego w celu zachowania w całości lub w części zbywającego lub jego działalności przewidziano dla przejmującego prawo wyboru pracowników, których zamierza przejąć.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

---

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 maja 2019 r. — VM Vermögens-Management GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), DAT Vermögensmanagement GmbH**

(Sprawa C-653/17 P) (<sup>1</sup>)

*(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Rozporządzenie (UE) 2015/2424 — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny znak towarowy Vermögensmanufaktur — Unieważnienie prawa do znaku — Prawo do rzetelnego procesu — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Moc wsteczna — Właściwość Sądu — Uzasadnienie wyroków)*

(2019/C 255/06)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Wnoszący odwołanie: VM Vermögens-Management GmbH (przedstawiciele: T. Dolde i P. Homann, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik), DAT Vermögensmanagement GmbH

**Sentencja**

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) VM Vermögens-Management GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — Çoban/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

(Sprawa C-677/17) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Protokół dodatkowy — Artykuł 59 — Decyzja nr 3/80 — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Artykuł 6 — Świadczenie z tytułu inwalidztwa — Zniesienie — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne — Warunek zamieszkania — Dyrektywa 2003/109/WE — Status rezydenta długoterminowego)*

(2019/C 255/07)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd odsyłający**

Centrale Raad van Beroep

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Çoban

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

**Sentencja**

Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin w związku z art. 59 protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, znoszącemu prawo do uzyskania świadczenia uzupełniającego przez obywatela tureckiego, który powraca do kraju swojego pochodzenia i który w dacie swojego wyjazdu z przyjmującego państwa członkowskiego jest posiadaczem statusu rezydenta długoterminowego w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I — Niemcy) — Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MSM „MSC Flaminia”/Land Niedersachsen**

(Sprawa C-689/17) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Przemieszczanie odpadów — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Odpady objęte procedurą uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody — Przemieszczanie wewnątrz Unii Europejskiej — Artykuł 1 ust. 3 lit. b) — Wyłączenie z zakresu stosowania — Odpady wytwarzane na pokładach statków — Odpady na pokładzie statku będące wynikiem awarii)*

(2019/C 255/08)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Landgericht München I

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Conti 11. Container Schiffahrts-GmbH & Co. KG MSM „MSC Flaminia”

*Strona pozwana:* Land Niedersachsen

**Sentencja**

Artykuł 1 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów należy interpretować w ten sposób, że pozostałości w postaci złomu i wody gaśniczej wymieszanej z osadami oraz pozostałościami ładunku, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, będące wynikiem awarii zaistniałej na pokładzie statku, powinny być uznane za odpady wytwarzane na pokładach statków w rozumieniu tego przepisu, które są w związku z tym wyłączone z zakresu stosowania wspomnianego rozporządzenia, chyba że są one wyładowywane w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litwa) — AB „Achema”, AB „Orlen Lietuva”, AB „Lifosa”/Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)**

(Sprawa C-706/17) (<sup>1</sup>)

*(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie „pomocy przyznawanej przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych” — Środki mające na celu rekompensatę dla dostawców usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej — Pojęcie „pomocy, która wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi” i „zakłócającej lub grożącej zakłóceniem konkurencji” — Pojęcie „selektywnej korzyści” — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Rekompensata kosztów związanych z wykonywaniem zobowiązań z zakresu usług publicznych)*

(2019/C 255/09)

Język postępowania: litewski

**Sąd odsyłający**

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* AB „Achema”, AB „Orlen Lietuva”, AB „Lifosa”

*Strona pozwana:* Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija (VKEKK)

*przy udziale:* Lietuvos Respublikos energetikos ministerija, UAB „Baltpool”

**Sentencja**

1) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że fundusze przeznaczone na finansowanie systemu usług użyteczności publicznej, takich jak usługi użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, stanowią zasoby państwowe w rozumieniu tego postanowienia.

- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jeżeli operatorzy sieci dystrybucyjnych i przesyłowych korzystają ze środków przeznaczonych na finansowanie usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej w celu zrekomensowania strat poniesionych w związku z obowiązkiem zakupu energii elektrycznej od niektórych producentów energii elektrycznej po stałej taryfie i jej bilansowania, to taka rekompensata stanowi korzyść w rozumieniu tego przepisu przyznaną producentom energii elektrycznej.
- 3) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym fundusze takie jak fundusze przeznaczone dla niektórych dostawców usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej powinny być uważane za przyznające im selektywną korzyść w rozumieniu tego przepisu i za mogące wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- 4) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że interwencja państwa, taka jak system usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, nie powinna być uważana za rekompensatę stanowiącą wynagrodzenie za świadczenia wykonane przez przedsiębiorstwa będące beneficjentami w celu wykonania zobowiązań z zakresu usług publicznych w rozumieniu wyroku z dnia 24 lipca 2003 r., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), chyba że sąd odsyłający stwierdzi, że ta lub inna z usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej rzeczywiście spełnia cztery przesłanki wymienione w pkt 88–93 tego wyroku.
- 5) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że interwencję państwa, taką jak system usług użyteczności publicznej w sektorze energii elektrycznej, należy uznać za zakłócającą konkurencję lub grożącą jej zakłóceniem.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

---

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Norderstedt — Niemcy) — Christian Füllä/Toolport GmbH**

(Sprawa C-52/18) (<sup>1</sup>)

*(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Brak zgodności dostarczonego towaru z umową — Artykuł 3 — Prawo konsumenta do przywrócenia towarom zgodności w sposób wolny od opłat, w rozsądnym terminie i bez istotnej niedogodności — Ustalenie miejsca, w którym konsument powinien udostępnić sprzedawcy zakupiony na odległość towar w celu doprowadzenia go do stanu zgodności — Pojęcie „wolnego od opłat” doprowadzenia towaru do stanu zgodności — Prawo konsumenta do rozwiązania umowy)*

(2019/C 255/10)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Norderstedt

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Christian Füllä

Strona pozwana: Toolport GmbH



**Sentencja**

- 1) Artykuł 3 ust. 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, iż państwa członkowskie zachowują kompetencję do ustalenia miejsca, w którym konsument jest zobowiązany udostępnić sprzedawcy towar zakupiony na odległość w celu doprowadzenia go do stanu zgodności na podstawie tego przepisu. To miejsce musi być odpowiednio, aby zapewnić doprowadzenie do stanu zgodności w sposób wolny od opłat, w rozsądnym terminie i bez istotnych niedogodności dla konsumenta, z uwzględnieniem charakteru towarów i wykorzystania, dla którego konsument ich potrzebuje. W tym względzie sąd krajowy jest zobowiązany dokonać wykładni zgodnej z dyrektywą 1999/44, w tym, w danym wypadku, do zmiany utrwalonego orzecznictwa, jeżeli opiera się ono na interpretacji prawa krajowego niezgodnej z celami tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 3 ust. 2–4 dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że prawo konsumenta do doprowadzenia towaru zakupionego na odległość do stanu zgodnego z umową w sposób „wolny od opłat” nie obejmuje obowiązku sprzedawcy do wyłożenia zaliczki na pokrycie kosztów transportu tego towaru do siedziby tego sprzedawcy celem doprowadzenia go do stanu zgodności, chyba że okoliczność wyłożenia zaliczki na te koszty przez konsumenta stanowi obciążenie mogące zniechęcić go do dochodzenia swoich praw, czego zbadanie należy do sądu krajowego.
- 3) Artykuł 3 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 5 tiret drugie dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym konsument, który poinformował sprzedawcę o braku zgodności towaru zakupionego na odległość, którego transport do siedziby sprzedawcy może wiązać się dla niego z ryzykiem istotnych niedogodności, i który udostępnił towar sprzedawcy w miejscu swojego zamieszkania w celu doprowadzenia go do stanu zgodności, ma prawo do rozwiązania umowy z powodu braku naprawienia szkody w rozsądnym terminie, jeżeli sprzedawca nie podjął żadnego odpowiedniego środka w celu doprowadzenia tego towaru do stanu zgodności, w tym środka polegającego na poinformowaniu konsumenta o miejscu, w którym towar ten powinien być mu udostępniony do celów tego doprowadzenia do stanu zgodności. W tym względzie do sądu krajowego należy, w drodze wykładni zgodnej z dyrektywą 1999/44, zapewnienie przysługującego temu konsumentowi prawa do rozwiązania umowy.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

---

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional — Hiszpania) — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE**

**(Sprawa C-55/18) (<sup>1</sup>)**

**(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuły 3 i 5 — Odpoczynek dobowy i tygodniowy — Artykuł 6 — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Dyrektywa 89/391/EWG — Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia pracowników w miejscu pracy — Obowiązek ustanowienia systemu umożliwiającego pomiar dobowego czasu pracy świadczonej przez każdego pracownika)**

(2019/C 255/11)

Język postępowania: hiszpański

**Sąd odsyłający**

Audiencia Nacional

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Strona pozwana: Deutsche Bank SAE

Przy udziale: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

## Sentencja

Artykuły 3, 5 i 6 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także art. 4 ust. 1, art. 11 ust. 3 i art. 16 ust. 3 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które według wykładni dokonanej przez sąd krajowy nie zobowiązuje pracodawców do ustanowienia systemu umożliwiającego pomiar dobowego czasu pracy świadczonej przez każdego pracownika.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

## Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Sabine Tuerck

(Sprawa C-132/18 P) (<sup>1</sup>)

**(Odwołanie — Służba publiczna — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym do systemu emerytalnego Unii Europejskiej — Odliczenie aprecjacji zaistniałej między datą wniosku o przeniesienie uprawnień a datą rzeczywistego przeniesienia)**

(2019/C 255/12)

Język postępowania: francuski

## Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, B. Mongin i L. Radu Bouyon, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Sabine Tuerck (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

## Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Skatteministeriet/Estron A/S**

(Sprawa C-138/18) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Złącza do aparatów słuchowych — Części i akcesoria — Nomenklatura scalona — Podpozycje 85444290, 90214000 i 90219010)*

(2019/C 255/13)

Język postępowania: duński

**Sąd odsyłający**

Vestre Landsret

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Druga strona postępowania: Estron A/S

**Sentencja**

- 1) Uwagę 2 lit. a) do działu 90 Nomenklatury scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., w związku z ogólnymi regułami interpretacji Nomenklatury scalonej nr 1 i 6 należy interpretować w ten sposób, że zawarte w owej uwadze wyrażenie „części i akcesoria, które są towarami objętymi dowolną pozycją niniejszego działu lub działu 84, 85 lub 91” obejmuje wyłącznie czterocyfrowe pozycje tych działów.
- 2) Do sądu odsyłającego należy dokonanie klasyfikacji taryfowej omawianych w postępowaniu głównym złączy do aparatów słuchowych w świetle elementów dostarczonych przez Trybunał w odpowiedzi na pytania przedstawione mu przez sąd odsyłający.
- 3) Uwagę 1 lit. m) do sekcji XVI Nomenklatury scalonej znajdującej się w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 1031/2008, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli towar jest objęty działem 90 Nomenklatury scalonej, nie może on również zostać objęty jej działami 84 i 85.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2019 r. — CJ/Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)**

(Sprawa C-170/18 P) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie — Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób — Umowa na czas określony — Rozwiązanie umowy — Wykonanie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej — Powaga rzeczy osądzonej wyroku stwierdzającego nieważność — Granice)*

(2019/C 255/14)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: CJ (przedstawiciel: V. Kolas, dikogoros)

*Druga strona postępowania:* Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, wspierane przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

### Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) CJ zostaje obciążony kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

---

### Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. — Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua)/Komisja Europejska

(Sprawa C-204/18 P) (<sup>1</sup>)

*(Odwołanie — Środowisko naturalne — Działania zapobiegawcze i zaradcze w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych — Rozporządzenie (UE) nr 1143/2014 — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1141 — Przyjęcie wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii — Umieszczenie gatunku *Procambarus clarkii* w wykazie)*

(2019/C 255/15)

Język postępowania: hiszpański

### Strony

*Wnoszący odwołanie:* Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (przedstawiciel: A. Uceda Sosa, abogado)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i C. Hermes, pełnomocnicy)

### Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia z dnia 22 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Krohn & Schröder GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen**

(Sprawa C-226/18) <sup>(1)</sup>

**(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 212a — Procedury przywózowe — Dług celny — Zwolnienie — Dumping — Subwencje — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej — Rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1238/2013 i (UE) nr 1239/2013 nakładające cło antydumpingowe i cło wyrównawcze — Zwolnienia)**

(2019/C 255/16)

Język postępowania: niemiecki

### Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Krohn & Schröder GmbH

Strona przeciwna: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

### Sentencja

- 1) Artykuł 212a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do zwolnień z ceł antydumpingowych i ceł wyrównawczych przewidzianych odpowiednio w art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej.
- 2) Artykuł 212a rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli ma on zastosowanie do długu celnego powstałego na podstawie art. 204 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92, ze zmianami, z powodu przekroczenia terminu określonego w art. 49 ust. 1 tego rozporządzenia, warunek przewidziany w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego nr 1238/2013 oraz art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego nr 1239/2013 nie jest spełniony, gdy przedsiębiorstwo powiązane z przedsiębiorstwem wymienionym w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2013/707/UE z dnia 4 grudnia 2013 r. potwierdzającej przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych, które to przedsiębiorstwo wyprodukowało, wysłało i zafakturowało dane towary, nie działało jako importer tych towarów ani nie zapewniło dopuszczenia tych towarów do swobodnego obrotu, nawet jeśli miało taki zamiar i faktycznie otrzymało rzeczony towary.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH/Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie**

(Sprawa C-235/18) <sup>(1)</sup>

**(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 135 ust. 1 lit. b) — Dostawa towarów — Zwolnienia dotyczące innych czynności — Udzielanie kredytów i pośrednictwo kredytowe — Karty paliwowe)**

(2019/C 255/17)

Język postępowania: polski

**Sąd odsyłający**

Naczelny Sąd Administracyjny

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

*Strona przeciwna:* Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

**Sentencja**

Artykuł 135 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym udostępnienie kart paliwowych przez spółkę dominującą swoim spółkom zależnym, umożliwiające tym ostatnim zaopatrzenie w paliwo pojazdów, których transport zapewniają, może zostać uznane za usługę udzielenia kredytu zwolnioną z podatku od wartości dodanej w rozumieniu tego przepisu.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 231 z 2.7.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci — Republika Czeska) — KORADO, a.s./Generální ředitelství cel**

(Sprawa C-306/18) <sup>(1)</sup>

**(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Spawane części stalowe — Grzejniki centralnego ogrzewania, nieogrzewane elektrycznie — Pozycje 7307 i 7322 — Pojęcia „części” grzejników i „łączników rur lub przewodów rurowych” — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/23 — Ważność)**

(2019/C 255/18)

Język postępowania: czeski

**Sąd odsyłający**

Krajský soud v Ostravě — pobočka v Olomouci

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* KORADO, a.s.

*Strona przeciwna:* Generální ředitelství cel

### **Sentencja**

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. należy interpretować w ten sposób, że spawane części stalowe będące przedmiotem postępowania głównego, z zastrzeżeniem oceny przez sąd odsyłający wszystkich dostępnych mu okoliczności faktycznych, należy zaklasyfikować do pozycji 7307 Nomenklatury scalonej jako „łączniki rur lub przewodów rurowych”.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

---

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-109/17, FCA US/EUIPO — Busbridge, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez FCA US LLC**

**(Sprawa C-795/18 P)**

(2019/C 255/19)

*Język postępowania: angielski*

### **Strony**

*Wnoszący odwołanie:* FCA US LLC (przedstawiciel: C. Morcom QC)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

---

**Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 października 2018 r. w sprawie T-313/18, Saga Furs/EUIPO — Support Design, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Saga Furs Oyj**

**(Sprawa C-805/18 P)**

(2019/C 255/20)

*Język postępowania: angielski*

### **Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Saga Furs Oyj (przedstawiciel: J. Kaulo, Iuvan saanut oikeudenkäyntiavustaja)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Support Design AB

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) odrzucił odwołanie jako niedopuszczalne.

---

**Odwołanie od wyroku Sadu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 października 2018 r. w sprawie T-605/16, OY/Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2018 r. przez OY**

**(Sprawa C-816/18 P)**

(2019/C 255/21)

*Język postępowania:* angielski

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* OY (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i N. Flandin)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

---

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-368/17, Linak/EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Linak A/S.**

**(Sprawa C-820/18 P)**

(2019/C 255/22)

*Język postępowania:* angielski

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Linak A/S (przedstawiciele: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, J. Fuhrmann, Rechtsanwalt)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

---



**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-367/17, Linak/EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Linak A/S**

**(Sprawa C-821/18 P)**

(2019/C 255/23)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Linak A/S (przedstawiciele: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, J. Fuhrmann, Rechtsanwalt)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

---

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 października 2018 r. w sprawie T-359/17, Aldo Supermarkets/EUIPO — Aldi Einkauf, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Aldo Supermarkets**

**(Sprawa C-822/18 P)**

(2019/C 255/24)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Aldo Supermarkets. (przedstawiciel: adwokat M. Thewes)

*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

---

**Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 8 lutego 2019 r. w sprawie T-817/17, Schokker/EASA, wniesione w dniu 15 kwietnia 2019 r. przez Boudewijna Schokkera**

**(Sprawa C-310/19 P)**

(2019/C 255/25)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Boudewijn Schokker (przedstawiciele: adwokaci T. Martin, S. Orlandi)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

### **Żądania wnoszącego odwołanie**

- Uchylenie postanowienia z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie T-817/17, Schokker/EASA;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

### **Zarzuty i główne argumenty**

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd, po pierwsze, naruszył prawo, odrzucając skargę na podstawie, którą podniósł z urzędu oraz błędnie zakwalifikował jako „oczywistą”. Sąd naruszył w ten sposób art. 126 regulaminu postępowania oraz prawo do obrony wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, po drugie, że Sąd naruszył prawo, nie uznając za istotne skontrolowania powodów wycofania spornej oferty zatrudnienia, gdyż ofertę zatrudnienia można by w każdym wypadku cofnąć w każdej chwili i bez spełnienia żadnych warunków.

---

## **Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 kwietnia 2019 r. — eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg**

**(Sprawa C-324/19)**

(2019/C 255/26)

*Język postępowania: niemiecki*

### **Sąd odsyłający**

Finanzgericht Hamburg

### **Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* eurocylinder systems AG

*Strona pozwana:* Hauptzollamt Hamburg

### **Pytanie prejudycjalne**

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej <sup>(1)</sup> jest ważne?

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2009, L 262, s. 19.

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — Staatssecretaris van Financiën/X**

**(Sprawa C-331/19)**

(2019/C 255/27)

*Język postępowania: niderlandzki*

**Sąd odsyłający**

Hoge Raad der Nederlanden

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: X

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zawarte w pkt 1 załącznika III do dyrektywy VAT 2006 <sup>(1)</sup> pojęcie „środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi” należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 <sup>(2)</sup> z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego należy przez nie rozumieć jakiegokolwiek substancje lub produkty, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać?

Jeżeli odpowiedź na to pytanie jest przecząca, to jakie znaczenie należy nadać temu pojęciu?

- 2) Jeżeli produkty żywnościowe lub napoje nie mogą być uznane za środki spożywcze przeznaczone do spożycia przez ludzi, to według jakich kryteriów należy oceniać, czy produkty te można uznać za produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych?

---

<sup>(1)</sup> Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).  
<sup>(2)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 25 kwietnia 2019 r. — SC Romenergo SA, Aris Capital SA/Autoritatea de Supraveghere Financiară**

**(Sprawa C-339/19)**

(2019/C 255/28)

*Język postępowania: rumuński*

**Sąd odsyłający**

Înalta Curte de Casație și Justiție

**Strony**

Wnosząca skargę kasacyjną: SC Romenergo SA, Aris Capital SA

Druga strona postępowania: Autoritatea de Supraveghere Financiară

### Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 i nast. TFUE w związku z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2004/25/WE <sup>(1)</sup> i art. 87 dyrektywy 2001/34/WE <sup>(2)</sup> należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych [w tym przypadku art. 2 ust. 3 lit. j) rozporządzenia CNVM nr 1/2006] ustanawiających prawne domniemanie występowania uzgodnienia co do udziału w spółkach, których akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym i które są traktowane jako alternatywne fundusze inwestycyjne (tzw. spółkach inwestycji finansowych — S.I.F.) w odniesieniu do:

1. osób, które wspólnie przeprowadzały lub przeprowadzają transakcje gospodarcze, z dostępem do rynku kapitałowego lub bez niego, oraz
2. osób, które w ramach transakcji gospodarczych wykorzystują zasoby finansowe o tym samym pochodzeniu lub pochodzące od różnych podmiotów, będących podmiotami zaangażowanymi?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. 2004, L 142, s. 12).

<sup>(2)</sup> Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. 2001, L 184, s. 1).

### Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2019 r. — MH Müller Handels GmbH/MJ

(Sprawa C-341/19)

(2019/C 255/29)

Język postępowania: niemiecki

### Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

### Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: MH Müller Handels GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: MJ

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzone pośrednie nierówne traktowanie ze względu na religię w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE <sup>(1)</sup> na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego może być właściwe tylko wtedy, gdy zgodnie z tą regułą zakazane jest noszenie wszelkich widocznych, a nie tylko rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne lub inne światopoglądowe przekonania?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
  - a) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że prawa wynikające z art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) i art. 9 europejskiej konwencji praw człowieka (zwanej dalej „EKPC”) mogą zostać uwzględnione przy ocenie, czy właściwe jest stwierdzone pośrednie nierówne traktowanie ze względu na religię na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego zakazującej noszenia rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne i inne światopoglądowe przekonania?

b) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że krajowe przepisy rangi konstytucyjnej chroniące wolność religii mogą zostać uwzględnione jako przepisy bardziej korzystne w rozumieniu art. 8 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE przy ocenie, czy właściwe jest stwierdzone pośrednie nierówne traktowanie ze względu na religię na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego zakazującej noszenia rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne i inne światopoglądowe przekonania?

3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania drugie lit. a) i b):

Czy przy ocenie polecenia wydanego na podstawie wewnętrznej reguły przedsiębiorstwa prywatnego zakazującej noszenia rzucających się w oczy symboli dużych rozmiarów wskazujących na religijne, polityczne i inne światopoglądowe przekonania należy odstąpić od stosowania przepisów krajowych rangi konstytucyjnej chroniących wolność religii ze względu na prawo pierwotne Unii, nawet jeżeli prawo pierwotne Unii, przykładowo art. 16 karty, uznaje ustawodawstwa i praktyki krajowe?

---

(<sup>1</sup>) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 kwietnia 2019 r. — EUflight.de GmbH/Eurowings GmbH**

**(Sprawa C-345/19)**

(2019/C 255/30)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Düsseldorf

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona powodowa:* EUflight.de GmbH

*Strona pozwana:* Eurowings GmbH

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy uregulowania zawarte w art. 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (<sup>1</sup>) należy interpretować w ten sposób, że pasażerowie, którzy są przewożeni do miejsca docelowego zarezerwowanym lotem o ponad godzinę przed planowym odlotem, otrzymują odszkodowanie w wyniku odpowiedniego stosowania art. 7 tegoż rozporządzenia?
- 2) Czy odszkodowanie to może zostać obniżone zgodnie z art. 7 ust. 2 w zależności od długości lotu, jeżeli moment przylotu nastąpi przed upływem wskazanego w tym przepisie okresu opóźnienia, a nawet przed planowym czasem przylotu?

- 3) Czy możliwość obniżenia odszkodowania jest wykluczona, jeżeli czas odlotu wyprzedza planowy czas odlotu o wielkości graniczne opóźnienia przewidziane w art. 7 ust. 2 (czyli o więcej niż dwie, trzy lub cztery godziny)?

---

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy)  
w dniu 6 maja 2019 r. — Interseroh Dienstleistungs GmbH/Land Nordrhein-Westfalen**

**(Sprawa C-353/19)**

(2019/C 255/31)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Verwaltungsgericht Köln

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Interseroh Dienstleistungs GmbH

*Strona przeciwna:* Land Nordrhein-Westfalen

**Pytania prejudycjalne**

- 1) a) Czy rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (<sup>1</sup>), w szczególności załącznik III w związku z kodem B 30 20 aneksu IX konwencji bazylejskiej (<sup>2</sup>) należy interpretować w ten sposób, że tiret zawarte w tym kodzie stanowią poszczególne kategorie w rozumieniu rozporządzenia nr 1013/2006?

- b) Jeżeli na pytanie pierwsze lit. a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy kod B 30 20 obejmuje mieszane odpady z papieru i kartonu zawierające — jak odpady rozpatrywane w postępowaniu głównym — poza lekkimi opakowaniami z papieru i kartonu również kartony na płynie z klejonym/laminowanym kartonem?

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze lit. b) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

- a) Czy kod B 3020, względnie jego tiret czwarte, należy interpretować w ten sposób, że wymaga całkowitego braku substancji obcych w tym znaczeniu, że przyporządkowanie odpadu do tego kodu jest wykluczone, jeżeli odpad — niezależnie od jego ilości i potencjału ryzyka — zawiera inne substancje jako odpady oraz makulaturę z papieru i kartonu (substancje obce)?

- b) Jeżeli na pytanie drugie lit. a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy występowanie substancji obcej w odpadzie, w szczególności ze względu na jej ilość, może stać na przeszkodzie przyporządkowaniu do kodu B 3020, względnie do jego tiret czwartego, również wówczas, gdy nie są spełnione przesłanki zdania wprowadzającego załącznika III do rozporządzenia nr 1013/2006, tzn. w związku z zanieczyszczeniem innymi substancjami ryzyko związane z odpadem nie jest zwiększone tak dalece, by za odpowiednie uznać poddanie procedurze pisemnego zgłoszenia i zgody, wzięwszy pod uwagę właściwości odpadów niebezpiecznych wymienionych w załączniku III do dyrektywy Rady 91/689/EWG, i nie jest uniemożliwiony odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie?

- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze lit. b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

- a) Czy pkt 3 lit. g) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że wymaga całkowitego braku substancji obcych w tym znaczeniu, że przyporządkowanie mieszaniny odpadów do tego kodu jest wykluczone, jeżeli mieszanina ta — niezależnie od jej ilości i potencjału ryzyka — zawiera inne odpady niż odpady wskazane w pierwszych trzech tiret kodu B 3020 (substancje obce)?

- b) Jeżeli na pytanie trzecie lit. a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy substancje obce, które nie stoją w każdym razie na przeszkodzie przyporządkowaniu do pkt 3 lit. g) do załącznika IIIA rozporządzenia nr 1013/2006, mogą stanowić również odpady, które jako takie należałoby przyporządkować do tiret czwartego kodu B 3020?

(<sup>1</sup>) Dz.U. 2006, L 190, s. 1.

(<sup>2</sup>) Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 8 maja 2019 r. — „BOSOLAR” EOOD/„CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD**

**(Sprawa C-366/19)**

(2019/C 255/32)

Język postępowania: bułgarski

**Sąd odsyłający**

Sofijski rajonen syd

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona powodowa: „BOSOLAR” EOOD

Strona pozwana: „CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD

## Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze:

Czy art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej regulujący wolność prowadzenia działalności gospodarczej w porządku prawnym Unii należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on uregulowania krajowego takiego jak § 18 Zakon za izmenenie i dopyńnenie na Zakon za energetikata (ustawy o zmianie i uzupełnieniu ustawy prawo energetyczne), na mocy którego, przy istnieniu zawartej umowy i stosunków umownych regulowanych szczególnymi przepisami obowiązującego ustawodawstwa, dokonano zmiany jednego z zasadniczych elementów umowy — to jest ceny — na mocy aktu ustawodawczego, na korzyść jednej ze stron umowy?

Pytanie drugie:

Czy zasadę pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala ona na ponowne uregulowanie już powstałych na podstawie przepisów szczególnych stosunków prawnych między podmiotami prawa prywatnego lub między państwem a podmiotami prawa prywatnego, jeśli w następstwie tego ponownego uregulowania wspomnianych stosunków prawnych dochodzi do niekorzystnego naruszenia uzasadnionych oczekiwań podmiotów prawa prywatnego i już nabytych przez te podmioty praw?

Pytanie trzecie:

Mając na względzie wyrok Trybunału w sprawie Plantanol z dnia 10 września 2009 r., C-201/08, EU:C:2009:539, czy zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako podstawową zasadę prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala ona państwu członkowskiemu na zmianę — bez wystarczających gwarancji przewidywalności — uregulowań prawnych mających zastosowanie do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii poprzez przedterminowe uchylenie istniejących w ustawodawstwie środków mających na celu stymulowanie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, które to środki są związane z zawartymi umowami długoterminowymi zakupu energii elektrycznej — niezgodnie z warunkami, na jakich podmioty prawa prywatnego dokonały inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i zawarły umowy długookresowe dotyczące zakupu energii z regulowanymi przez państwo dostawcami energii elektrycznej?

Pytanie czwarte:

Czy art. 3 i 4 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2009/28/WE <sup>(1)</sup> [z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE], mając na względzie motywy 8 i 14 jej preambuły, należy interpretować w ten sposób, że nakładają one na państwa członkowskie zobowiązanie zapewnienia — poprzez krajowe środki dotyczące stosowania tej dyrektywy — pewności prawa podmiotom inwestującym w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w tym z energii słonecznej?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, czy art. 3 i 4 dyrektywy 2009/28/WE, interpretowane w związku z motywami 8 i 14 tej dyrektywy, dopuszczają krajowe uregulowanie prawne takie jak § 18 Zakon za izmenenie i dopyńnenie na Zakon za energetikata, który istotnie zmienia preferencyjne warunki zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych — w sytuacji gdy istnieją już umowy długoterminowe dotyczące zakupu energii elektrycznej z takich źródeł, zawarte zgodnie z pierwotnie przyjętymi krajowymi środkami dotyczącymi stosowania tej dyrektywy?

Pytanie piąte:

Jak należy interpretować pojęcie „państwa członkowskiego” dla celów stosowania prawa Unii na poziomie krajowym? W szczególności, mając na względzie wyrok Trybunału w sprawie Foster i in./British Gas, C-188/89, EU:C:1990:313, i wynikające z tej linii orzecznictwa wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czy pojęcie to obejmuje dostawcę usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym polegającej na dostawach energii elektrycznej, którym to dostawcą jest spółka pozwana w niniejszym postępowaniu sądowym — zobowiązana zgodnie z określonymi w przepisach warunkami, na mocy aktu organu władzy publicznej i pod nadzorem tego organu do świadczenia danej usługi?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).



**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez International Protection Appeals Tribunal (Irlandia) w dniu 16 maja 2019 r. — R.A.T.; D.S./Minister for Justice and Equality**

**(Sprawa C-385/19)**

(2019/C 255/33)

*Język postępowania: angielski*

**Sąd odsyłający**

International Protection Appeals Tribunal

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* R.A.T.; D.S.

*Druga strona postępowania:* Minister for Justice and Equality

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy w art. 15 dyrektywy 2013/33/UE <sup>(1)</sup> przewidziane zostały oddzielne kategorie „wnioskodawców”?
- 2) Jakiego rodzaju postępowanie będzie stanowiło zwłokę, za którą odpowiedzialność ponosi wnioskodawca w rozumieniu art. 15 ust. 1 dyrektywy 2013/33/UE?

---

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

---

**Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Węgry**

**(Sprawa C-400/19)**

(2019/C 255/34)

*Język postępowania: węgierski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos, A. Lewis i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Węgry

### Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi, aby Trybunał:

- orzekł, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 poprzez ograniczenie ustalania cen sprzedaży produktów rolnych i artykułów żywnościowych, w szczególności z uwagi na art. 3 ust. 2 lit. u) *mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szőlő, 2009. évi XCV. törvény* (ustawy XCV z 2009 r. zakazującej dostawcom nieuczciwych praktyk związanych z produktami rolnymi i artykułami żywnościowymi);
- obciążył Węgry kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Ustawa XCV z 2009 r. zakazująca dostawcom nieuczciwych praktyk związanych z produktami rolnymi i artykułami żywnościowymi (zwana dalej „Tfmtv”) wprowadziła szczególne przepisy dla sektora związane z ustalaniem cel detalicznych omawianych produktów.

Komisja uważa, że art. 3 ust. 2 lit. u) Tfmtv nie odnosi się do cech charakterystycznych produktów rolnych i artykułów żywnościowych, a jedynie do sposobu ich sprzedaży, z którego to powodu należy uznać go za przepis dotyczący sposobów sprzedaży w rozumieniu wyroku Keck i Mithouard (zob. wyrok z dnia 24 listopada 1993 r., Keck i Mithouard, C-267/91 i C-268/91, EU:C:1993:905). Oceniając skutki tego przepisu, należy stwierdzić, że jest on równoznaczny z ograniczeniem ilościowym w handlu pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 34 TFUE.

Zdaniem Komisji w rzeczywistości art. 3 ust. 2 lit. u) Tfmtv nie dotyczy w równym stopniu produktów krajowych i przywożonych oraz nie jest on odpowiednim ani proporcjonalnym środkiem w stosunku do jakiegokolwiek słusznego z nim związanego celu.

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Liège (Belgia) w dniu 24 maja 2019 r. — LM/Centre public d’action sociale de Seraing**

**(Sprawa C-402/19)**

(2019/C 255/35)

*Język postępowania: francuski*

### Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona wnosząca apelację: LM

Druga strona postępowania: Centre public d'action sociale de Seraing

**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 57 § 2 akapit pierwszy pkt 1 loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale (belgijskiej ustawy organicznej z dnia 8 lipca 1976 r. o publicznych centrach opieki społecznej) jest sprzeczny z art. 5 i 13 dyrektywy 2008/115/WE <sup>(1)</sup> w związku z art. 19 ust. 2 oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również w związku z art. 14 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy oraz art. 7 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w rozumieniu nadanym im przez wyrok Trybunału z dnia 18 grudnia 2014 r., Abdida (C-562/13):

- po pierwsze, w zakresie, w jakim prowadzi on do pozbawienia obywatela państwa trzeciego, który przebywa nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego, środków do zaspokojenia, na ile to możliwe, podstawowych potrzeb w okresie rozpatrywania wniesionej przez niego w imieniu własnym oraz w imieniu dziecka wówczas jeszcze małoletniego, jako jego przedstawiciel, skargi o stwierdzenie nieważności i zawieszenie skierowanej przeciwko decyzji nakazującej im opuszczenie terytorium państwa członkowskiego,
- biorąc pod uwagę, że po drugie, dziecko, aktualnie pełnoletnie, cierpi na poważną chorobę, że wykonanie tej decyzji może narazić je na poważne ryzyko ciężkiego i nieodwracalnego pogorszenia stanu zdrowia oraz że obecność rodzica przy pełnoletnim dziecku jest w ocenie lekarzy niezbędna ze względu na szczególną podatność dziecka na zagrożenia związane z jego stanem zdrowia (nawracające ataki anemii sierpowatej i konieczność interwencji chirurgicznej w celu uniknięcia paraliżu)?

---

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 maja 2019 r. — The Software Incubator Ltd/Computer Associates (UK) Ltd**

**(Sprawa C-410/19)**

(2019/C 255/36)

Język postępowania: angielski

**Sąd odsyłający**

Supreme Court of the United Kingdom

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona wnosząca odwołanie: The Software Incubator Ltd

Druga strona postępowania: Computer Associates (UK) Ltd

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kopia oprogramowania komputerowego, która jest dostarczana klientom zleceniobiorcy drogą elektroniczną, a nie na trwałym nośniku, stanowi „towary” w znaczeniu, w jakim ów termin występuje w definicji przedstawiciela handlowego zawartej w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek <sup>(1)</sup>?
- 2) Czy w sytuacji, w której oprogramowanie komputerowe jest dostarczane klientom zleceniobiorcy w drodze udzielenia klientowi bezterminowej licencji na używanie kopii owego oprogramowania komputerowego, taka czynność stanowi „sprzedaż towarów” w znaczeniu, w jakim owo pojęcie występuje w definicji przedstawiciela handlowego zawartej w art. 1 ust. 2 dyrektywy 68/653/EWG?

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. 1986, L 382, s. 17.

---

### Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 28 marca 2019 r. w sprawie T-433/16, Pometon/Komisja, wniesione w dniu 6 czerwca 2019 r. przez Pometon SpA

(Sprawa C-440/19 P)

(2019/C 255/37)

Język postępowania: włoski

### Strony

Strona wnosząca odwołanie: Pometon SpA (przedstawiciele: E. Fabrizio, V. Veneziani, A. Molinaro, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

### Żądania wnoszącego odwołanie

Tytułem głównym — uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddala on zarzuty skargi mające na celu uzyskanie stwierdzenia zaskarżonej decyzji w całości, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

tytułem ewentualnym:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd niesłusznie wykluczył przerwanie zarzucanego udziału Pometonu w spornym kartelu między dniem 18 listopada 2005 r. i dniem 20 marca 2007 r., i w konsekwencji obniżenie, w ramach prawa nieograniczonego orzekania, kary pieniężnej nałożonej na Pometon;
- obniżenie, w każdym wypadku, w ramach prawa nieograniczonego orzekania, kary pieniężnej nałożonej na Pometon ze względu na naruszenie przez Sąd zasady równego traktowania;

w każdym wypadku obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w postępowaniu w niniejszej instancji i w postępowaniu przed Sądem.

### Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty na jego poparcie.

1. Zarzut pierwszy: Sąd błędnie zastosował podstawowe zasady, na których opiera się porządek prawny Unii Europejskiej, mianowicie zasadę domniemania niewinności i zasadę bezstronności postępowania, ponieważ nie stwierdził naruszenia przez Komisję wspomnianych podstawowych zasad.
  2. Zarzut drugi: Sąd naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu i nie zastosował zasady domniemania niewinności, potwierdzając ustalenia Komisji, zgodnie z którymi Pometon uczestniczył w zarzucanym kartelu; przedstawił ponadto w tym względzie wewnętrznie sprzeczne lub niewystarczające uzasadnienie. Sąd stwierdził winę strony wnoszącej odwołanie na podstawie przypuszczeń i „prawdopodobieństwa”, wskazując ponadto w sposób całkowicie ogólny dokumenty, na których miałyby być oparte takie założenia.
  3. Zarzut trzeci: Sąd błędnie zastosował zasady dotyczące ciężaru dowodu i nie zastosował domniemania niewinności, stwierdzając, że Komisja w sposób wystarczający wykazała, iż Pometon nie przerwał udziału w naruszeniu w okresie około szesnastu miesięcy, od dnia 18 listopada 2005 r. do dnia 20 marca 2007 r., chociaż w odniesieniu do tego okresu Komisja nie miała dowodów potwierdzających kontakty mające znamiona zмовы; przedstawił ponadto w tym względzie wewnętrznie sprzeczne lub niewystarczające uzasadnienie.
  4. Zarzut czwarty: Sąd naruszył zasadę równego traktowania przy ustalaniu kwoty grzywny nałożonej na Pometon i przedstawił w tym względzie wewnętrznie sprzeczne lub niewystarczające uzasadnienie. Sąd w szczególności zmienił kwotę kary nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie, określając stopę obniżki kwoty podstawowej, która nie jest spójna ze stopami obniżki przyznanymi stronom transakcji przez Komisję, i nie przedstawił żadnego obiektywnego uzasadnienia takiego traktowania.
-

## SĄD

Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Bank Saderat/Rada

(Sprawa T-433/15) <sup>(1)</sup>

**(Odpowiedzialność pozaumowna — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenie w zakresie wjazdu na terytoria państw członkowskich — Naprawienie szkody, jaką miała ponieść skarżąca w związku z decyzjami o umieszczeniu i pozostawieniu jej nazwy w wykazie osób i podmiotów, do których znajdują zastosowanie rozpatrywane środki ograniczające — Wystarczająco poważne naruszenie normy prawnej przyznającej prawa jednostkom)**

(2019/C 255/38)

Język postępowania: angielski

### Strony

*Strona skarżąca:* Bank Saderat plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Jeffrey, S. Ashley, A. Irvine, solicitors, M. Demetriou, QC, i R. Blakeley, barrister)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bishop i N. Rouam, następnie M. Bishop i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

*Interwenient popierający stronę pozwaną:* Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Konstantinidis i D. Gauci, następnie M. Konstantinidis, A. Tizzano i C. Zadra, pełnomocnicy)

### Przedmiot

Oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkód, jakie miała ponieść skarżąca w związku z umieszczeniem jej nazwy w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącym środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2007, L 103, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2008, L 107, s. 70; Dz.U. 2008, L 239, s. 55), rozporządzeniu Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. 2010, L 281, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2011, L 164, s. 22; Dz.U. 2012, L 31, s. 7) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2012, L 332, s. 31; Dz.U. 2013, L 41, s. 14; Dz.U. 2013, L 205, s. 18; Dz.U. 2013, L 268, s. 18; Dz.U. 2014, L 93, s. 85; Dz.U. 2014, L 194, s. 14).

### Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bank Saderat plc pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Dalli/Komisja****(Sprawa T-399/17) <sup>(1)</sup>****(Odpowiedzialność pozaumowna — Dochodzenie OLAF-u — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda — Związek przyczynowy)**

(2019/C 255/39)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: John Dalli (St. Julians, Malta) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.P. Keppenne i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody, jaką skarżący miał ponieść ze względu na zarzucane bezprawne działania Komisji i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), związane z zakończeniem w dniu 16 października 2012 r. pełnienia przez niego obowiązków jako członek Komisji.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) John Dalli pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria****(Sprawa T-539/17) <sup>(1)</sup>****(Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Al Thawra” nr 16405 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne)**

(2019/C 255/40)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: początkowo P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones i J. Shirran, następnie F. Oxangoiti Briones, J. Klein i J. Shirran, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Artsa i T. Cuswortha, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

### Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 272 TFUE, nakazania Syryjskiej Republice Arabskiej zwrotu kwot należnych w ramach umowy pożyczki „Al Thawra” nr 16405, powiększonych o odsetki za opóźnienie.

### Sentencja

- 1) Nakazuje się Syryjskiej Republice Arabskiej zwrot na rzecz Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), kwot 404 792,06 EUR, 954 331,07 funtów szterlingów (GBP), 29 130 433,00 jenów japońskich (JPY) i 1 498 184,58 dolarów amerykańskich (USD).
- 2) Wspomniane kwoty są oprocentowane według stawki rocznej wynoszącej 4,52%, naliczanej na podstawie kwot głównych i odsetek umownych, od dnia 9 sierpnia 2017 r. do daty płatności.
- 3) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 4) Syryjska Republika Arabska zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

---

### Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria

(Sprawa T-540/17) (<sup>1</sup>)

*(Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Electricity Distribution Project” nr 20948 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne)*

(2019/C 255/41)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: początkowo P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones i J. Shirran, następnie F. Oxangoiti Briones, J. Klein i J. Shirran, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Artsa i T. Cuswortha, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

### Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 272 TFUE, nakazania Syryjskiej Republice Arabskiej zwrotu kwot należnych w ramach umowy pożyczki „Electricity Distribution Project” nr 20948, powiększonych o odsetki za opóźnienie.

### Sentencja

- 1) Nakazuje się Syryjskiej Republice Arabskiej zwrot na rzecz Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), kwoty 52 657 141,77 EUR.



- 2) Od wspomnianej kwoty nalicza się odsetki za opóźnienie, na podstawie kwot głównych i odsetek umownych, zgodnie z metodą określoną w § 3 ust. 2 umowy pożyczki „Electricity Distribution Project” nr 20948, zawartej między EBI a Syryjską Republiką Arabską w dniu 5 lutego 2001 r. i zmienionej pismami z dnia 3 października 2003 r., 28 lutego 2006 r., 9 maja i 8 października 2007 r., 9 sierpnia 2017 r., do daty płatności.
- 3) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 4) Syryjska Republika Arabska zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

---

### Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — EBI/Syria

(Sprawa T-541/17) (<sup>1</sup>)

**(Klauzula arbitrażowa — Umowa pożyczki „Electricity Transmission Project” nr 20868 — Niewykonanie umowy — Zwrot kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Odsetki za opóźnienie — Postępowanie zaoczne)**

(2019/C 255/42)

Język postępowania: angielski

#### Strony

*Strona skarżąca:* Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: początkowo P. Chamberlain, T. Gilliams, F. Oxangoiti Briones i J. Shirran, następnie F. Oxangoiti Briones, J. Klein i J. Shirran, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Artsa i T. Cuswortha, solicitor)

*Strona pozwana:* Syryjska Republika Arabska

#### Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 272 TFUE, nakazania Syryjskiej Republice Arabskiej zwrotu kwot należnych w ramach umowy pożyczki „Electricity Transmission Project” nr 20868, powiększonych o odsetki za opóźnienie.

#### Sentencja

- 1) Nakazuje się Syryjskiej Republice Arabskiej zwrot na rzecz Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), kwot 38 934 400,51 EUR i 3 383 971,66 franków szwajcarskich (CHF).
- 2) Od wspomnianych kwot nalicza się odsetki za opóźnienie, zgodnie z metodą określoną w § 3 ust. 2 umowy pożyczki „Electricity Transmission Project” nr 20868, zawartej między EBI a Syryjską Republiką Arabską w dniu 14 grudnia 2000 r. i zmienionej w dniu 20 grudnia 2004 r., na podstawie kwot głównych i odsetek umownych, od dnia 9 sierpnia 2017 r. do dnia płatności.
- 3) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 4) Syryjska Republika Arabska zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Bonnafous/EACEA****(Sprawa T-614/17) <sup>(1)</sup>****(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Zwolnienie po okresie próbnym — Zwykłe warunki okresu próbnego — Mobbing — Zasada dobrej administracji — Obowiązek staranności — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność)**

(2019/C 255/43)

Język postępowania: francuski

**Strony***Strona skarżąca:* Laurence Bonnafous (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)*Strona pozwana:* Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (przedstawiciele: H. Monet i V. Kasparian, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)**Przedmiot**

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności wydanych przez EACEA decyzji z dnia 14 listopada 2016 r., a także decyzji oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 2 czerwca 2017 r. oraz, po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżąca w swej ocenie poniosła w wyniku tych decyzji.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Laurence Bonnafous zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 374 z 6.11.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Siragusa/Rada****(Sprawa T-616/17 RENV) <sup>(1)</sup>****(Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Wniosek o przejście na emeryturę — Zmiana przepisów regulaminu pracowniczego po złożeniu wniosku — Cofnięcie wcześniejszej decyzji — Odpowiedzialność)**

(2019/C 255/44)

Język postępowania: francuski

**Strony***Strona skarżąca:* Sergio Siragusa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i M. Veiga, następnie M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

*Interwenient popierający stronę pozwaną:* Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo M. Rantala i Í. Ní Riagáin Dúro, następnie I. Lázaro Betancor i C. González Argüelles, pełnomocnicy)

### Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 12 listopada 2014 r. cofającej wcześniejszą decyzję Rady zatwierdzającą wniosek skarżącego o wcześniejszą emeryturę z dnia 11 lipca 2013 r. oraz, po drugie, o odszkodowanie za straty finansowe i zadośćuczynienie za krzywdę, jakie skarżący w swej ocenie poniósł w wyniku tej decyzji.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 12 listopada 2014 r. o cofnięciu wcześniejszej decyzji Rady zatwierdzającej wniosek Sergia Siragusy o wcześniejszą emeryturę z dnia 11 lipca 2013 r.
- 2) Rada wypłaci S. Siragusie kwotę 5000 EUR, powiększoną o odsetki za zwłokę, za okres od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia całkowitej zapłaty, według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla głównych operacji refinansowania, powiększonej o dwa punkty procentowe.
- 3) W pozostałym zakresie żądania odszkodowawcze zostają oddalone.
- 4) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez S. Siragusę, w tym koszty związane ze sprawami F-124/15 i T-678/16 P.
- 5) Parlament Europejski pokrywa własne koszty, w tym koszty związane ze sprawami F-124/15 i T-678/16 P.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 414 z 14.12.2015 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-124/15 i przekazana Sądowi w dniu 1.9.2016 r.).

### Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Bus T 5)

(Sprawa T-43/18) (<sup>1</sup>)

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Bus T 5 — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)*

(2019/C 255/45)

Język postępowania: niemiecki

### Strony

*Strona skarżąca:* Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Klawitter)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 listopada 2017 r. (sprawa R 1204/2016-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Rietze a Volkswagenem.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Caddy Maxi)**

(Sprawa T-191/18) (<sup>1</sup>)

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Caddy Maxi — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ciężar dowodu spoczywający na wnoszącym o unieważnienie prawa do wzoru — Wymogi dotyczące przedstawienia wcześniejszego wzoru)*

(2019/C 255/46)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

*Strona skarżąca:* Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Klawitter)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 stycznia 2018 r. (sprawa R 1203/2016-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Rietze a Volkswagenem.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Rietze/EUIPO — Volkswagen (Pojazd VW Caddy)****(Sprawa T-192/18) <sup>(1)</sup>**

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd VW Caddy — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Indywidualny charakter — Poinformowany użytkownik — Inne całościowe wrażenie — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ciężar dowodu spoczywający na wnoszącym o unieważnienie prawa do wzoru — Wymogi dotyczące przedstawienia wcześniejszego wzoru)*

(2019/C 255/47)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Rietze GmbH &amp; Co. KG (Altdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Klawitter)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 stycznia 2018 r. (sprawa R 1244/2016-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Rietze a Volkswagenem.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Rietze GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Porsche/EUIPO — Autec (Pojazdy zmechanizowane)****(Sprawa T-209/18) <sup>(1)</sup>**

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający pojazd zmechanizowany — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)*

(2019/C 255/48)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Klawitter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Autec AG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 stycznia 2018 r. (sprawa R 945/2016-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Autec AG a Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

### Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

---

### Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Porsche/EUIPO — Autec (Samochody osobowe)

(Sprawa T-210/18) (<sup>1</sup>)

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający samochód osobowy — Wcześniejszy wzór wspólnotowy — Podstawa unieważnienia — Brak indywidualnego charakteru — Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)*

(2019/C 255/49)

Język postępowania: niemiecki

### Strony

Strona skarżąca: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Klawitter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Autec AG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 stycznia 2018 r. (sprawa R 941/2016-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Autec AG a Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

---

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO — Battista Nino Caffè (Battistino)**

(Sprawa T-220/18) (<sup>1</sup>)

**(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Battistino — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BATTISTA — Częściowe unieważnienie prawa do znaku — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2019/C 255/50)

Język postępowania: włoski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Franchini, F. Paesan i R. Bia)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat D. Russo)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2018 r. (sprawa R 400/2017-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Battista Nino Caffè a Torrefazione Caffè Michele Battista.

**Sentencja**

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 stycznia 2018 r. (sprawa R 400/2017-5).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO i Battista Nino Caffè Srl zostają obciążeni kosztami postępowania poniesionymi w toku postępowania przed Sądem.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 6 czerwca 2019 r. — Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO — Battista Nino Caffè (BATTISTINO)**

(Sprawa T-221/18) <sup>(1)</sup>

*(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy BATTISTINO — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BATTISTA — Unieważnienie prawa do znaku — Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001])*

(2019/C 255/51)

Język postępowania: włoski

### Strony

*Strona skarżąca:* Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Franchini, F. Paesan i R. Bia)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat D. Russo)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2018 r. (sprawa R 402/2017-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Battista Nino Caffè a Torrefazione Caffè Michele Battista.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 stycznia 2018 r. (sprawa R 402/2017-5).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO i Battista Nino Caffè Srl zostają obciążeni kosztami poniesionymi w toku postępowania przed Sądem.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 190 z 4.6.2018.



**Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Biolatte/EUIPO (Biolatte)****(Sprawa T-229/18) <sup>(1)</sup>****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Biolatte — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2019/C 255/52)

Język postępowania: angielski

**Strony***Strona skarżąca:* Biolatte Oy (Turku, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Ikonen)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy).**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2018 r. (sprawa R 351/2017-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Biolatte jako unijnego znaku towarowego.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Biolatte Oy pokrywa koszty postępowania.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)****(Sprawa T-272/18) <sup>(1)</sup>****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MobiPACS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Slogan — Poziom uwagi właściwego kręgu odbiorców — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2019/C 255/53)

Język postępowania: niemiecki

**Strony***Strona skarżąca:* EBM Technologies, Inc. (Tajpej, Tajwan) (przedstawiciele: adwokaci J. Liesegang, M. Jost i N. Lang)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: K. Markakis, pełnomocnik)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 lutego 2018 r. (sprawa R 2145/2017-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego MobiPACS jako unijnego znaku towarowego.

**Sentencja**

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 lutego 2018 r. (sprawa R 2145/2017-2).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

**Wyrok Sądu z dnia 5 czerwca 2019 r. — Bernaldo de Quirós/Komisja**

(Sprawa T-273/18) (<sup>1</sup>)

*(Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Akty sprzeczne z powagą urzędu w ramach służby publicznej — Dochodzenie administracyjne — Mandat powierzony IDOC — Zasada bezstronności — Zasada dobrej administracji — Prawo do obrony — Postępowanie dyscyplinarne — Zasada równości broni — Kara dyscyplinarna w postaci nagany — Proporcjonalność — Krzywda)*

(2019/C 255/54)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Belén Bernaldo de Quirós (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M. Casado García-Hirschfeld, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid, B. Mongin i R. Striani, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 lipca 2017 r. nakładającej na skarżącą karę w postaci nagany na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) załącznika IX Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz, w razie potrzeby, decyzji z dnia 31 stycznia 2018 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącą na omawianą decyzję, a po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżąca w swej ocenie poniosła w wyniku tej decyzji.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Belén Bernaldo de Quirós zostaje obciążona kosztami postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

**Postanowienie Sądu z dnia 11 czerwca 2019 r. — Dickmanns/EUIPO****(Sprawa T-538/18) <sup>(1)</sup>**

**(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa o pracę na czas określony zawierająca klauzulę o jej rozwiązaniu — Klauzula rozwiązująca umowę w przypadku, gdy nazwisko pracownika nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej konkursu — Akt wyłącznie potwierdzający — Termin do wniesienia skargi — Niedopuszczalność)**

(2019/C 255/55)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošūtė, pełnomocnik, wspierana przez adwokata B. Wägenbaura)

**Przedmiot**

Skarga na podstawie art. 270 TFUE i mająca na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 grudnia 2017 r. oraz, „w razie potrzeby”, decyzji z dnia 28 listopada 2013 r. i 4 czerwca 2014 r. o rozwiązaniu przez EUIPO umowy o pracę ze skarżącą w dniu 30 czerwca 2018 r. oraz, po drugie, naprawienie szkody, jaką skarżąca miała w swej ocenie ponieść.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Sigrid Dickmanns zostaje obciążona swoimi własnymi kosztami postępowania a także kosztami poniesionymi przez EUIPO.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

**Postanowienie Sądu z dnia 12 czerwca 2019 r. — Durand i in./Parlament****(Sprawa T-702/18) <sup>(1)</sup>**

**(Skarga na bezczynność i skarga o stwierdzenie nieważności — Polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 — Dobrostan zwierząt — Wniosek posłów Parlamentu Europejskiego o powołanie komisji śledczej — Zajęcie stanowiska przez Parlament — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt mający charakter informacyjny — Niedopuszczalność)**

(2019/C 255/56)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Pascal Durand (Paryż, Francja) i 7 innych skarżących, których nazwiska figurują w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i E. Raedts)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz i S. Alonso de León, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Tytułem żądania głównego skarżąca wnosi na podstawie art. 265 TFUE o stwierdzenie, że Parlament decyzją konferencji przewodniczących Parlamentu niezgodnie z prawem zaniechał rozpatrzenia wniosku z dnia 17 lipca 2018 r. o powołanie komisji śledczej, a tytułem żądania posiłkowego na podstawie art. 263 TFUE — o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie przewodniczącego Parlamentu z dnia 21 września 2018 r.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Pascal Durand i pozostali skarżący, których nazwiska figurują w załączniku, zostają obciążeni kosztami.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

---

**Postanowienie Sądu z dnia 7 czerwca 2019 r. — Hebberecht/ESDZ**

(Sprawa T-171/19) (<sup>1</sup>)

**(Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie dyscyplinarne — Zawieszenie — Wstrzymanie wypłaty części wynagrodzenia — Uchybienie wymogom formalnym — Oczywista niedopuszczalność)**

(2019/C 255/57)

Język postępowania: francuski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Chantal Hebberecht (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat K. Bocard)

*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji ESDZ doręczonej skarżącej w dniu 20 września 2018 r., którą to decyzją oddalono zażalenie skarżącej na decyzję ESDZ o zawieszeniu jej w pełnieniu obowiązków służbowych oraz o wstrzymaniu wypłaty części wynagrodzenia, a po drugie, naprawienia szkody, jaką miała ponieść skarżąca.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Chantal Hebberecht pokrywa koszty postępowania.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.

**Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2019 r. — Gollnisch/Parlament****(Sprawa T-319/19)**

(2019/C 255/58)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francja) (przedstawiciel adwokat B. Bonnefoy-Claudet)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2018 r. wraz z decyzją Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2019 r. oddalającą odwołanie wniesione do niego od tej decyzji;
- anulowanie wszystkich aktów wydanych na mocy tej decyzji, jak również dokonanych na jej mocy zmian, wysłanych zawiadomień, wydanych decyzji i dokonanych przelewów;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 6 500 EUR tytułem wydatków poniesionych na przygotowanie niniejszej skargi;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 27 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Przepis ten zakazuje Prezydium Parlamentu Europejskiego naruszania praw nabytych lub nabywanych przez posłów do Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 76 ust. 3 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego. Zdaniem skarżącego art. 27 wspomnianego wyżej Statutu posła do Parlamentu Europejskiego gwarantuje nienaruszalność przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, co wyklucza możliwość wprowadzania zmian w systematyce tego aktu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 223 ust. 2 TUE oraz braku właściwości Prezydium wskutek wprowadzenia przez Prezydium — mimo braku stosownych uprawnień — podatku, którym obciążane są przelewy emerytur byłych posłów do Parlamentu Europejskiego. Jedynie Rada ma kompetencje do przyjmowania decyzji dotyczących opodatkowania posłów do Parlamentu Europejskiego.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań. Zaskarżony akt został wydany z naruszeniem zobowiązań i przepisów stanowiących wiarygodne zabezpieczenia i gwarancje w zakresie niewprowadzania kolejnych zmian w systemie dobrowolnego funduszu emerytalnego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. Parlament, który ponosi wyłączną odpowiedzialność za powstałą sytuację finansową, przyjął niewystarczające i niesprawiedliwe środki pod pretekstem rozwiązania tej sytuacji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania. Zaskarżona decyzja skutkuje nierównym traktowaniem posłów opłacających składki i posłów nieopłacających składek, jak również posłów już pobierających emerytury i posłów, którzy jeszcze ich nie otrzymują.

**Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2019 r. — Mubarak/Rada****(Sprawa T-327/19)**

(2019/C 255/59)

*Język postępowania: angielski***Strony**

*Strona skarżąca:* Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmeyer, solicitors)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/468 z dnia 21 marca 2019 r. <sup>(1)</sup> oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r. <sup>(2)</sup> w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że pozwana nie sprawdziła, czy w ramach postępowań i dochodzeń, na które powołuje się pozwana, władze egipskie będą przestrzegać zagwarantowanych w prawie Unii podstawowych praw skarżącego, w tym art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, w ramach którego skarżący podnosi, że pozwana popełniła błędy w ocenie, uznając, że kryterium umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie zawartym w art. 1 decyzji Rady 2011/172/WPZiB <sup>(3)</sup> i w art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. <sup>(4)</sup> zostały spełnione.

<sup>(1)</sup> Decyzja Rady (WPZiB) 2019/468 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2019, L 80, s. 40).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2019, L 80, s. 1).

<sup>(3)</sup> Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011, L 76, s. 63).

<sup>(4)</sup> Rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011, L 76, s. 4).

**Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2019 r. — Google i Alphabet/Komisja****(Sprawa T-334/19)**

(2019/C 255/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

*Strona skarżąca:* Google LLC (Mountain View, Kalifornia, USA), Alphabet, Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: C. Jeffs, lawyer, J. Staples, Solicitor, D. Beard, QC, i J. Williams, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (całości lub części) decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. wydanej w sprawie COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense);
- następnie, bądź tytułem ewentualnym, w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylene nałożonej na skarżące grzywny lub obniżenie jej kwoty; oraz
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w związku z tym postępowaniem.

## Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG [AT.40411 — Google Search (AdSense)]. Skarżące zwracają się o stwierdzenie nieważności wszystkich trzech stwierdzeń poszczególnych naruszeń, które składają się na jedno jednolite i ciągle naruszenie, za które została nałożona grzywna.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się błędu w ocenie rynku właściwego i, co za tym idzie, zajmowanej na nim pozycji dominującej. W szczególności błąd ten dotyczy następujących stwierdzeń:
  - reklamy związane z wyszukiwaniem i reklamy niezwiązane z wyszukiwaniem nie konkurują pomiędzy sobą;
  - reklamy sprzedawane bezpośrednio i te sprzedawane za pośrednictwem sieci reklamowych nie konkurują pomiędzy sobą.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż zamieszczane przez Google'a w zawieranych umowach tzw. klauzule wyłączności („Site-Exclusivity Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
  - błędnie określiła klauzulę wyłączności jako zobowiązanie wyłącznej dostawy;
  - dopuściła się błędu, uznając, że nie miała obowiązku przeprowadzania w zaskarżonej decyzji analizy tego, czy klauzule wyłączności mogły wywierać antykonkurencyjne skutki;
  - nie wykazała, że klauzule wyłączności, aczkolwiek nacechowane, mogły ograniczać konkurencję.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, że stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule „najlepszego lokowania”, jak również klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam („Placement Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
  - błędnie określiła klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam Google'a;
  - nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję.

4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule dopuszczające ekwiwalentną reklamę („Modification Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
- nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję;
  - ewentualnie, błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że klauzule te były obiektywnie uzasadnione, ponieważ chroniły użytkowników stron internetowych, wydawców tych stron, reklamodawców i Google'a, lub/i tego, że korzyści płynące ze stosowania tych klauzul przewyższają ewentualny skutek w postaci zamknięcia czy też ograniczenia dostępu do rynku dla innych podmiotów.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu przy nakładaniu grzywny i obliczaniu jej kwoty. W tej decyzji Komisja:
- nie wzięła pod uwagę tego, że Google nie działał umyślnie lub w wyniku zaniedbania, i tego, że wybrała dany przypadek ze względu na przyjęcie zobowiązań;
  - tytułem ewentualnym, popełniła błąd przy obliczaniu grzywny;
  - tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, naruszyła zasadę proporcjonalności.

---

**Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2019 r. — BZ/Komisja**

**(Sprawa T-336/19)**

(2019/C 255/61)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* BZ (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie zwolnienia skarżącej w następstwie przedwczesnego przedstawienia sprawozdania z okresu próbnego;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej następujących odszkodowań:
  - 50 00 EUR tytułem krzywdy wynikającej z decyzji o zwolnieniu;
  - 50 00 EUR tytułem naruszenia dobrego imienia skarżącej wynikającego z decyzji o zwolnieniu;
  - 10 000 EUR tytułem szkody wynikającej ze szkodliwego wpływu zwolnienia na stan zdrowia skarżącej;
  - 58 900 EUR tytułem szkody związanej z utratą dochodów w następstwie niezgodnego z prawem zwolnienia;



— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych w dziedzinie dochodzeń administracyjnych i dyscypliny, naruszenia prawa do obrony i naruszenia domniemania niewinności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 84 ust. 1 i 3 warunków zatrudnienia innych pracowników, uprawnień związanych z okresem próbnym i wynikającego z powyższego oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez administrację.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 84 ust. 2 warunków zatrudnienia innych pracowników i zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
5. Zarzut piąty dotyczący żądania zasądzenia szczególnego odszkodowania odnoszącego się do powyższych nieprawidłowości.

---

### Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2019 r. — Martínez Albainox/EUIPO — Taser International (TASER)

(Sprawa T-341/19)

(2019/C 255/62)

Język skargi: angielski

### Strony

*Strona skarżąca:* Martínez Albainox, SL (Albacete, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, Stany Zjednoczone)

### Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

*Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca

*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy w kolorach czarnym, żółtym i czerwonym — unijny znak towarowy nr 12 817 052

*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie R 1577/2018-4

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w której wyraźnie stwierdzono ważność unijnego znaku towarowego nr 12 817 052 „TASER” (fig.) dla wszystkich towarów z klasy 8;
- obciążenie EUIPO oraz interwenienta, Taser International, Inc., kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

## Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2019 r. — Martínez Albainox/EUIPO — Taser International (TASER)**

**(Sprawa T-342/19)**

(2019/C 255/63)

*Język skargi: angielski*

## Strony

*Strona skarżąca:* Martínez Albainox, SL (Albacete, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, Stany Zjednoczone)

## Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

*Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca

*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy w kolorach czarnym, żółtym i czerwonym — unijny znak towarowy nr 11 710 134

*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie R 1576/2018-4

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w której wyraźnie stwierdzono ważność unijnego znaku towarowego nr 11 710 134 „TASER” (fig.) dla wszystkich towarów z klas 18 i 25;
- obciążenie EUIPO oraz interwenienta, Taser International, Inc., kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

### **Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2019 r. — Decathlon/EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)**

**(Sprawa T-349/19)**

(2019/C 255/64)

Język skargi: angielski

### **Strony**

Strona skarżąca: Decathlon (Villeneuve d'Ascq, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Cléry i C. Devernay)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Athlon Custom Sportswear P.C. (Kallithea, Grecja)

### **Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy athlon custom sportswear — zgłoszenie nr 16 162 596

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie R 1724/2018-2

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie jej wniosku;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji w sprawie sprzeciwu z dnia 6 lipca 2018 r. w sprawie nr B 002879164;
- odmowę rejestracji znaku towarowego athlon custom sportswear nr 016162596;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

### **Podniesiony zarzut**

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

## **Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2019 r. — Bontempi i inni/EUIPO — Sand Cph (WhiteSand)**

**(Sprawa T-350/19)**

(2019/C 255/65)

Język skargi: angielski

### **Strony**

Strona skarżąca: Emanuela Bontempi (Montemarciano, Włochy) i 6 innych (przedstawiciele: S. Rizzo i O. Musco)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sand Cph A/S (Kopenhaga, Dania)

### **Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy WhiteSand — zgłoszenie nr 16 416 596

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie R 1913/2018-2

### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

### **Podniesiony zarzut**

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

---

**Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2019 r. — Gamma-A/EUIPO — Piejūra (Opakowania dla środków spożywczych)**

**(Sprawa T-352/19)**

(2019/C 255/66)

Język skargi: angielski

### **Strony**

Strona skarżąca: Gamma-A SIA (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: M. Liguts, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Piejūra SIA (Nīcas novads, Łotwa)

### **Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 2022 772-0001 (Opakowania dla środków spożywczych)

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie R 2516/2017-3

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uznanie wzoru wspólnotowego za ważny;
- obciążenie EUIPO oraz wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami postępowania.

**Podniesiony zarzut**

- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

---

**Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2019 r. — Gamma-A/EUIPO — Piejūra (Opakowania dla środków spożywczych)**

**(Sprawa T-353/19)**

(2019/C 255/67)

Język skargi: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Gamma-A SIA (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: M. Liguts, adwokat)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Piejūra SIA (Nīcas novads, Łotwa)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

*Właściciel spornego wzoru:* Strona skarżąca

*Sporny wzór:* Wzór wspólnotowy nr 1819 558-0002 (Opakowania dla środków spożywczych)

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie R 2543/2017-3

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uznanie wzoru wspólnotowego za ważny;
- obciążenie EUIPO oraz wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami postępowania.

**Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
  - naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.
-

**Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2019 r. — Palacio Domecq/EUIPO — Domecq Bodega Las Copas  
(PALACIO DOMEcq 1778)**

**(Sprawa T-354/19)**

(2019/C 255/68)

*Język skargi: hiszpański*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Palacio Domecq, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Otero Iglesias, abogada)

*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Domecq Bodega Las Copas, SL (Jerez de la Frontera, Hiszpania)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

*Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca

*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PALACIO DOMEcq 1778 — zgłoszenie nr 11 499 506

*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu

*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie R 867/2018-1

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i zmianę zaskarżonej decyzji w taki sposób, aby uwzględnić w całości odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów EUIPO i oddalenie późniejszego odwołania wnoszącego sprzeciw w całości, tak aby sprzeciw interwenienta został oddalony w całości;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej EUIPO do ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem i Izbą Odwoławczą;
- obciążenie interwenienta, Palacio Domecq, SL, kosztami powstałymi w postępowaniu w sprawie sprzeciwu oraz w postępowaniu odwoławczym.

**Podniesiony zarzut**

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i art. 25 ust. 5 rozporządzenia delegowanego.

---

**Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2019 r. — CE/Komitet Regionów****(Sprawa T-355/19)**

(2019/C 255/69)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: CE (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Komitet Regionów

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 kwietnia 2019 r. i, posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 maja 2019 r.;
- nakazanie naprawienia szkody w wysokości 19 200 EUR bez VAT i zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę, szacowanego na kwotę 83 208,24 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia proceduralnego i naruszenia art. 47 i 49 warunków zatrudnienia innych pracowników oraz art. 23 i 24 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do należytych i sprawiedliwych warunków pracy, naruszenia zasady dobrej administracji i zakazu wszelkiego mobbingu.
  3. Zarzut trzeci dotyczący istotnej nieścisłości i istnienia oczywistego błędu w ocenie.
-









ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)  
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



**Urząd Publikacji Unii Europejskiej**  
L-2985 Luksemburg  
LUKSEMBURG

**PL**